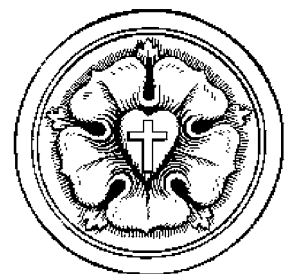

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

2011. év 3. szám

Tarévkezdés - Reformáció

Czente Anna rajza

„Kedves fiam, halld örömmel Isten igéjét,
Édes szülőd tanácsait s jóra intését.
Míg ifjú vagy, vésd ezt szívedbe,
Hogy boldog légy és juss a mennybe.”
(Luther Márton)

Gyülekezeti napközis hittantábor

Porrogszentkirály, 2011. július 25-31.

Évek óta rendezünk hittantábort gyülekezetünk, és a környező gyülekezetek hittanosaiknak. Ezeket a táborokat, kevés kivétellel, Paton szoktuk tartani. Az idén úgy döntöttünk, hogy Porrogszentkirályon rendezünk napközis jellegű táborot. Csurgoról, Somogyszobról, Nagykanizsáról. Nemes-

pátróából, Surdról is jöttek fiatalok a helybeliek mellé. 20-25 lelkes hittanost terelgettünk a Szentírás által kijelölt ösvényen egy héten át. Öröm volt látni, hogy élettelt telt meg a porrogszentkirályi evangélikus templom. Reggeli áhítatok délelőtti közös gondolkodás a Szentírás üzenetéről, esti áhítatok biztosították a lelki fejlődést mindannyiunk számára. A lelki töltekezést nagyban segítette a sok – sok ének, amit hegedűvel, gitárral, ukulelével, fuvolával, dobbal kísérték a gyerekek. A táborban volt lehetőség kézműves foglalkozásra, amit Szilágyi Istvánné, Ibolya néni vezetett. A gyerekek szívesen szöttek, batikoltak, örömmel, vettek részt az üvegfestésben és a gyöngyfüzésben. Az esős napok ellenére volt lehetőség sok játékra: focizásra és számháborúzásra. Egy délután rövid biciklitúrát is tettünk a szomszéd faluba. Nagy segítségemre voltak a hét során: feleségem, Sikterné Csizmadia Ágnes, Smidéliuszné Drobina Erzsébet surdi lelkész, Györgyi Zsolt csurgói lelkészjelölt és felesége, Györgyiné Resch Dorina. A falubeliek gyümölcscsel, süteménnyel, kézi munkájukkal támogatták együttlétünket.

A tábor a vasárnapi istentisztelettel zártuk, ahol levetítettük azokat a fényképeket, melyeket a hét során készítettünk. A vetítés közben elhangzott az az írás, amit két táborozó: Balogh Vivien és Sikter Anna fogalmazott meg.

Ennek az írásnak az utolsó gondolataival fejezem be ezt a cikket: „*Jó volt együtt lenni a régi ismerősökkel és jó volt új embereket megismerni. Nagy élmény volt a közös imádság és éneklés. Köszönjük minden támogatásukat és segítségüket. Jó volt itt lenni ebben a csöndes kis faluban, köszönjük szépen.*”

Sikter János

Gyülekezeti nap Nagykanizsán

Isten iránti hálával gondolunk vissza a június 13 – án pünkösd másodnapján megtartott első gyülekezeti napunkra. „*Ahol az ÚR Lelke, ott a szabadság*” – Pál apostol hitvallása jelölte meg számunkra a nap témáját! Átéltük a Szentlélek áradását, amikor Dr. Szabó Lajos rektor az 51. Zsoltár 12 – 15 versei alapján hirdette Isten ígését, sok példával és derűvel. Tiszta szívet, erős lelket, szabadítása által vidámságot ajándékozott az ÚR a templomot teljesen megtöltő gyülekezetnek, az ÚR asztalánál. Az istentisztelet után a gyermekeknek szereztek vidám perceket a Gryllus testvérek, közben nagy hozzáértést tanúsítva elkészült a háromféle bográcsos ebéd, melyet a templom mellett felállított sátorban fogyasztott el a gyülekezet. Gyönyörű idő, meghitt asztalközösség, a jóízű beszélgetések igazi ajándékok voltak. A délután folyamán először Dr. Blatniczky László gyermekorvos bizonyoságtétele hangzott el „*Testi – lelki egészségünk megőrzésének lehetőségeiről*”. Nagyon mély benyomást tett mindnyájunkra a sok személyes példa. Testvérünk megosztotta velünk tapasztalatait, melyet átítatott az élő Istenre hagyatkozó, az életek gyógyításáért küzdő tusakodás.

Majd ismét Gryllus Dániel és Vilmos adott – magával ragadó, korszakok – stílusok zenei világát közel hozó koncertet.

Aradi György Budapest – Fasori lelkész indonéziai úti beszámolója nyomán hálát adtunk a pünkösd csodáért. 2010 – ben Szumátra szigetén, a batakok között élhették át testvéreink: „*Áldott az a nép, amelynek szíve békés!*”! Krisztus lakik a hit által ott is a szívekben! A nap zárásaként Szabóné Mátrai Marianna áhítata és Szabó Lajos vetített képes meditációja mélyítette el a nap üzenetét „*A közösség születése*” – címmel. Végül elsősorban a fiatalokat célozta meg sajátos stílusú evangélium hirdetésével a „*MISKA*” (Mi Isten követői vagyunk!), Csadó Balázs most szolgálatba induló lelkész által vezetett szügyi fiatalokból álló zenekar. Az alkalmat hagyományteremtés céljával indítottuk, s szeretnénk minden év pünkösd hétfőjén megrendezni.

Deme Dávid

Várjuk a gyülekezeti beszámolókat, egyéni bizonyoságtételeket, hozzászólásokat, verseket, rövid novellákat a szerkesztőség címére, lehetőleg elektronikus formában.
Következő számunk 2011. karácsonyára jelenik meg!

„Tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek.” (Mt 11,29)

Vannak olyanok, akik már szeptember elején unják a felszólítást: „*Tanuljátok meg! Akár ismétlés, akár új anyag*” falra hányt borsó azoknak, akik nem a tudásszomjjal és nem ismeret éhséggel indulnak, s görcsösen tiltakoznak a számukra hasznos tudnivalóktól. Ezért azokhoz szólok, akiknek van füle a hallásra, mert a Mester is felemelte a hangját, ha valami fontosat akart elmondani. Augusztus végén, szeptember elején minden az iskolakezdésről szól. Harsányan hirdetik a nagy bevásárló központok a sokféle „*akciót*”. Tv, Rádió, Újságok reklámozzák az olcsó füzetet, táskát, íróeszközt, hogy ezt vegyed vagy inkább azt. Hangosan, tenyérbe mázóan, vagy inkább pénztárcában turkálva. S nagyon jól tudjuk, aki tanulni akar, annak nem sok kell. Aki nyitottan áll meg egy pillanatra szünet és munkaév között, az tudja, lehet szelíden tanulni, csöndes szorgalommal előre lépni az iskolákban és minden munkánkban. Nem harsány törtetőké lehet csak az eredmény, hanem aki szelíd határozottsággal neki áll, fölre hajol, és nem legyint a rendszerességre. Tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok! Szólít most mindenkit az élet Ura. Egyház, gyülekezet, család, vagy osztály és én is érintve érezhetem magam. A királyok Királya mondja, érdemes tőle szelídséget tanulni, mert a másokat letipró törtetés, a kákán is csomót keresők igazsága, nem Jézusi. Mi meg csak vele, és tőle tanulhatjuk meg a szelídséget, amivel előbbre léphetünk, gyarapodhatunk. Alázatos szívű.

Egy sikeres üzletember elhatározta, hogy elkezd az utódját keresni, és összehívta a fiatal vezetőket s mondta nekik: közületek fogok választani! Mindenkinek adok egy magot, ültessétek el, öntözzétek, gondozzátok, s egy év múlva növényeitek alapján fogok választani, hogy ki legyen az utódom. Egy Jim nevű is volt köztük, aki cserepet, jó földet, készített, gondosan elültette és csöndben várt. A többi alkalmazott három héttel később már a kikelt növényekről beszélt, de az övé még két hónap múlva sem kelt ki. Amikor letelt az év, nem volt kedve, se bátorsága bevinni az üres cserepet, de végül úgy döntött, jobb az őszinteség. A többiek növényei gyönyörűek voltak, mindenféle alakú és méretű növény, ő meg letette alázatosan az üres cserepet. Néhányan kinevették, mások lesajnálták. Az igazgató azonban észrevette, előrehívatta, ettől még inkább megrémült, azt hitte szégyenében elnyeli a föld, mert kudarcot vallott, és ezért valószínű rögtön kirúgják. Elmondta őszintén, egyszerűen mi történt vele, és a kapott maggal. Az igazgató bejelentette: Íme, az új vezérigazgató, Jim. Mindenki csodálkozott, de ő folytatta: egy évvel ezelőtt mindenkinek egy főtt magot adtam, halottak voltak, lehetetlen volt, hogy kibújjanak a földből. Amikor észrevettétek, hogy a magok nem kelnek ki,

kicséréltétek a tőlem kapott magokat. Jim volt az egyetlen, akiben volt kellő bátorság, alázat, és őszinteség, hogy egy olyan edényt hozzon, amibe a tőlem kapott magot vetette el.

Isten is különös módon gondolkodik. Szinte hihetetlen, hogy Fia szelíden és alázatosan jött közénk, hogy tanítson, gyógyítson, megmenten. Különös logikája, hogy mai gyermekeitől, tőlünk is azt várja, hogy megtanuljuk ezeket a fontos, de nem divatos érzéseket, magatartásformát. Nyomába léphetünk, ha imádságban kérünk erőt a szelídséghez, az alázathoz, mert különben év végéig nyugtalanok leszünk, zaklatott lesz minden óránk, napunk, évünk és békétlen minden kapcsolatunk. Amit tőle kaptunk, amit ő ajánlotta, ahogy ő példát mutatott, abban érdemes követni minden tanítványnak. Tudjuk bennünket is kiválasztott, megszólított és megbízott, de dolgainkat csak alázatosan véghezjuttathatjuk el. Az előző történet végén, valaki bölcsen megfogalmazta az első nyolc leckét:

1. Ha őszinteséget vettek el, bizalmat arattok.
2. Ha jóságot vettek el, barátokat arattok.
3. Ha alázatot vettek el, nagyszerűséget arattok.
4. Ha kitartást vettek el, elégedettséget arattok.
5. Ha megfontoltságot vettek el, reménytelen kilátást arattok.
6. Ha kemény munkát vettek el, sikert arattok.
7. Ha megbocsátást vettek el, megbékélést arattok.
8. Vigyázatok tehát mit vettek el ma, mert ez határozza meg, mit fogtok később aratni.

Jézus ennél többet mond. Övéinek nem csak egy évre mutatott előre, hanem egy Életre. Elgondolkodhatunk, hogy az Ő iskolájában hányadikosak vagyunk. Bukásaink után, tudunk e szavaiból ajánlásaiból, életvezetésből javító vizsgát tenni? Mindabban, ami kegyelméből, nagyszerűen, kitűnően megy, megmaradtunk-e az alázat és a szelídség útján. Vagy égbekiáltó harsány babérokra, törekszünk, és észrevétlenül elsodorjuk a csendeseket? Nem tudom megmondani, de Jézus szavát tolmácsolom: Szelíden, alázatosan, megnyugvást találtok lelketeknek! Erre vágyik a kicsi elsős, aki izgatottan, zavartan kezdi a tanulást. Nyugalmat keres, aki döntésre készül valamelyik iskola vége felé. Békére vár a hányatott munkanélküli, aki titkon abban reménykedik, hogy majd ezen az őszen dolgozhat. Nyugalomra vágyódik az is, aki megfeszített erővel teszi a dolgát, békére vár sok külső belső háborúságot szenvedő és beteg. Az Úrtól vár megnyugvást, aki félelemmel néz a maradék percei elé. Talán Nikosz Kazantzakis jól ismert mondata, a „*Jelentés Grecónak*” című könyvéből, segíthet nekünk újat kezdeni: „*Íj vagyok a kezdedben, Uram, fessíts meg, mert elkorhadok! Ne fessíts túl, Uram, mert eltörök. Fessíts túl Uram, ha belétörök is!*”

Smidéliuszné Drobina Erzsébet

Szemerei Jánost beiktatták püspöki hivatalába

Szemerei Jánost, a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület új püspökét június 25-én, a győri Öregtemplomban iktatták be hivatalába. Az iktatás szolgálatát Gáncs Péter elnök-püspök végezte, Bencze András dunántúli püspök-helyettes és Smidéliusz Zoltán somogy-zalai esperes közreműködésével.

Igehirdetésében Gáncs Péter az Útmutató aznapi kiírt igéi alapján három feladatot helyezett szolgatársa szívére: új hivatalában is maradjon pásztor, tanítvány és csapatjátékos. Ajándékként egy furulyát nyújtott át Szemerei Jánosnak, hogy a hangszer emlékeztesse őt az elhangzott biztató igeversekre, és arra, hogy a püspöki szolgálatnak a terhek mellett nagyon sok öröme is van.

„Nem azé, aki akarja, nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené” (Róm 9,16) – ennek az általa mottóul választott igének az alapján tartotta prédikációját az egyházkerület új vezetője. Ez a mondat arra figyelmeztet, hogy az Isten világát a miénktől elválasztó kapu kinyitásához kevés minden emberi erőfeszítés és összefogás – fogalmazott. Maga Isten nyitotta meg számunkra az utat Jézus Krisztus által, aki értünk felvállalta az emberi sorsot, az erőtlenséget és végül a kereszthalált is. Ez jelenti reménységünk és erőnk forrását. „Amikor Jézus meghalt a kereszten, meghasadt a kárpit – vagyis kinyílt az ember és az Isten világát elválasztó ajtó. Ami emberi erővel nem, de az emberré lett Isten által kinyílt! Mert azt az ajtót Isten szeretetének ereje tudta csak kinyitni.” – hangzott az örömteli üzenet a több mint ezer fős ünneplő gyülekezet felé.

Az istentiszteletet követő közgyűlésen elhangzott székfoglalójában Szemerei János felvázolta azokat a terveket, amelyeket új hivatalában megvalósítani törekszik. Legfontosabb átfogó céljaként a bizalomépítést emelte ki. Ezt az irányt szeretné követni egyrészt pásztori szolgálatában, másrészt a sokszínűség őrzésében, harmadrészt a problémás helyzetek kezelésében. Az őszinte, jó légkör fenntartásának szándéka vezérli a társadalmi közszolgálat végzésében, az ökumenikus kapcsolatokban és a külföldi testvéregyházakkal való együttműködésben is. Ezek után magyar evangélikus egyház képviselői mellett a hazai és külföldi testvéregyházak képviselői is köszöntötték a beiktatott püspököt.

Szemerei János püspökké választása azonban nemcsak örömet, hanem szomorúságot is hozott. A kaposvári evangélikus gyülekezet augusztus 28-án, szeretetvendégség keretében búcsúztatta el az egyházkerület új vezetőjévé lett lelkészét, aki tizenhét évet töltött körükben. „Egyik szemünk sír, a másik nevet” – fogalmaztak a gyülekezeti tagok. „Sajnáljuk, hogy elveszítjük Szemerei Jánost, de örülünk, hogy személyében rátermett vezetője lesz a kerületnek.” Utódját, korábbi hatodévesét, Pongrácz Máté beosztott lelkészt azzal a reménnyel fogadták a kaposváriak, hogy továbbviszi a megkezdett munkát.

Adámi Mária

Régi-új esperes az egyházmegye élén

2011. június 19-én, vasárnap délután került sor a régi-új esperes, Smidéliusz Zoltán beiktatására a surdi evangélikus templomban. Megválasztására az egyházmegye korábbi vezetője, Szemerei János hivatalba lépő püspök távozása miatt volt szükség.

Az iktatás szolgálatát Szemerei János püspök mellett Deme Dávid esperes helyettes és Sikter János lelkész végezték.

Püspök úr a meghívón olvasható zoltár rész, a Zolt. 105,1-5 alapján tartotta igehirdetését. „*Elődöm, utódom és barátom, Krisztusban testvérem, akinek számtalanszor megtapasztaltam segítő szeretetét a szolgálatban. Igazi tanító és példakép, akinek a közelében mindig jó levegő*

volt.” – kezdte beszédét Szemerei János, elismerve Smidéliusz Zoltán eddigi szolgálatát. Ezután három gondolatot emelt ki az ige alapján: Hálánk, énekünk forrása *Isten cselekvése*; kérésünk, imádságunk célja az *Ő segítsége*; míg reménységünk az *Ő áldása*. Az egyházban szolgálatot betöltő emberek szerepét a sportban a bíró funkciójához hasonlította. Mindkét feladat végzője nélkülözhetetlen, de nem jó, ha előtérbe kerül. Az a fontos, hogy folyjon a játék – hogy Isten cselekedjék.

A surdi óvodások és a lizói asszonykórus szolgálata után Dr. Hári Tibor, egyházmegyénk felügyelője köszönt el a volt esperestől. Kiemelte, hogy külön öröm számunkra, hogy a mi egyházmegyénk adhatott püspököt az egyházkerületnek. Majd köszöntötte a beiktatott új esperest.

Smidéliusz Zoltán székfoglaló beszédében arról beszélt, hogy az esperesi szolgálat pünkösdi királyság. Visszaemlékezett arra, hogy öt 20 évvel, 2 hónappal és 12 nappal ezelőtt iktatták be a nemespátrói evangélikus templomban először esperesi szolgálatba.

Az egyházat, annak szolgálatát, a hajó képével tudná jellemezni és ennek alapján fogalmazta meg a szolgálatára nézve kitűzött célokat. Elmondta, hogy egyrészt *tartani* szeretné az *adott irányt*, másrészt *fel kell készítenie* az egyházmegyét a „*tisztikar*” *részleges cseréjére*. Mindezek mellett azonban *tudatosítani kell az egyház „anyahajó”, „bázis” mivoltát* is a gyülekezetek tagjaiban. Kiemelte, hogy noha most a parancsnoki hídon változás történt, a hajónak egy kapitánya van: Jézus. Vannak különböző lobogók, más-más jelképek, de ezek is mind Krisztusra kell, hogy mutassanak. Ha a hajtóerő tűz vagy szél, az is csak azt jelenti, hogy a Lélek lendít előre bennünket. Az *Ő* vezetésével biztosan célba érünk.

Ezután Scholcz László Bizalom c. versét Smidéliuszné Drobina Erzsébet, esperes úr felesége, mondta el.

A Somogy – Zalai Ev. Egyházmegye nevében Deme Dávid esperes helyettes köszöntö meg Szemerei János 11 évi esperesi szolgálatát. Köszöntötte Smidéliusz Zoltánt és családját és kiemelte az egymást hordozó imádságos szeretet fontosságát.

Szabó György egyházkerületünk felügyelőjéből egy mondatot emelnék ki: „*Kezed tudjon mindig áldást osztani és soha se szoruljon ökölbe!*”

A köszöntők sorában ott volt Radosné Lengyel Anna a Déli Egyházkerület felügyelője, Kákay István országos irodaigazgató. Wolfgang Böcher nyugalmazott püspök a braunschweigi egyház részéről mondott köszöntőt, míg Leon Novak muraszombati lelkészként, Muntagh András a zsinat világi elnökeként, Korányi András a zsinat lelkészi elnökeként köszöntött. Gyarmati István a Vasi Egyházmegye nevében, Szarka István az esperesi kar nevében mondta el köszöntő szavait. Maczkó Gyula katolikus esperes a maga és Balás Béla somogyi megyéspüspök nevében köszöntött.

A köszöntések sorát Szemerei János püspök zárta: A barátság és szeretet ezután is össze fog kötni esperessel, egyházmegyével.

Sikter János

Gyülekezeti Ösztöndíj átadása Somogyszilben

Augusztus 21-e vasárnap különleges nap volt a somogyszili evangélikus fiatalok számára. Nem csak a közeli nemzeti ünnep miatt, hanem mert 12 iskolás korú gyermeket ünnepelt a gyülekezet a délután fél háromkor kezdődő Istentiszteleten. Két alsó tagozatos, hat felsős és négy középiskolás lett megszólítva, közülük kilencen tudtak részt venni az alkalmon. De hogy mitől volt ez számukra nem mindennapi esemény? Miért a kitüntetett figyelem? Azért, mert mindannyian részt vettek az elmúlt tanévben a Somogyszili leánygyülekezet presbitériuma által kiírt gyülekezeti ösztöndíjban.

Ami pedig még inkább örömteli az eseményben, hogy az ünnepelt fiatalok számára nem valami furcsa, idegen, egyedi esemény volt ez

a vasárnap délutáni Istentisztelet, hiszen a somogyszili Evangélikus templomot mind jól ismerik. Az ösztöndíj egyik kitétele ugyanis éppen arra "ösztönözte" őket, hogy gyakori vendégei legyenek az Isten házában. Akadtak persze, akikkel ritkábban találkozhattak a gyülekezet templomba járó tagjai, de volt köztük olyan is, aki októbertől-júniusig minden alkalmunkon részt vett, de nem hagyta ki az Ökumenikus Imahét közös összejöveteleit sem, és azóta is együtt imádkozik az idősebb testvérekkel együtt a padsorokban.

Az ösztöndíj teljesítésének feltétele volt a hitoktatásban való részvétel, ezekről csak betegség okán hiányoztak a gyermekek. A harmadik feltétel pedig a Lukács evangéliumából elkészített három feladatlap határidőre való kitöltése. A feladatok háromnegyede meg is érkezett. Az elbírálásnál végül egyértelművé vált, kik az ösztöndíj három korosztályának a nyertesei. Az alsó tagozatosoknál Szeder Martin Márk tízezer forint értékű ajándécsomagot vehetett át, amely színes gyermek Bibliát, az Örömhír újság két számát, valamint néhány játékot tartalmazott. A felső tagozatosoknál az ösztöndíj kiírása szerint ketten az Ecsenyi Evangélikus Hittantáborban vehettek részt augusztus elején. Ebben a korcsoportban Szép Zsuzsi és Harsányi Gábor lett a győztes. A középiskolások díja húszezer forint készpénz volt, melyet Kocsis Gyula vehetett át a gyülekezet presbitereitől. Az ösztöndíjban résztvevő gyermekek mindegyike hazavihetett egy emléklapot, igés lapot és csokoládét.

Az istentisztelet végül a 2011-2012. tanévre meghirdetett ösztöndíj kihirdetésével zárult, amely hasonló feltételekkel várja a jelentkezőket, hogy ezáltal is Isten igéjének ismeretében gazdagodhassanak.

Köszeghy Miklós

SZIMO, azaz Somogyszili Motoros Találkozó 2011.

2011. augusztus 13-14-én rendezték meg az immár hagyományosnak mondható motoros találkozót Somogyszilben. A szervezők kb. 400 résztvevőt és látogatót vártak ebéddel, bemutatókkal, színes programokkal. Ami miatt mégis más volt ez az alkalom számunkra, evangélikusok számára, az az a felkérés volt, hogy a motorosok az Úristen igéjével, áldásával gazdagodva indulhassanak újtjukra.

Az igehirdetés előtt a „Jézus a mi oltalmunk” kezdetű ifjúsági énekünket énekeltük gitárkísérettel, majd az igehirdetés Jer 32, 39 alapján hangzott: „Egy szívet és egy utat adok nekik, hogy engem féljenek és mindenkor jó dolguk legyen.”

Az ige a „motoros családnak” szólt, annak a közösségnek, melyre legtöbbször kívülállóként tekintünk. Egy a szívük, egy az utuk, ugyanaz a szenvedély, cél hajtja őket, közös a nyelvük, mely sebességről, gépekről, átélt kalandokról szól, de az ige kapcsán arra is figyelmeztette őket a szertartást végző lelkész, hogy nemcsak ettől lesznek igazán jó családdá, hanem attól, ha figyelnek egymásra, ha nemcsak az örömben, de a szomorúságban is egymás mellett vannak.

Erre, valamint az Isten gondviselő szeretetének fontosságára emlékeztetett egy koszorú, melyet elhunyt társaik emlékére helyeztek el az a nap felállított kopjafán. Az egyházi alkalom imádsággal, majd áldással ért véget, majd az „István a király” című rockopera egyik betétdalát énekeltük.

Köszeghyné Raczkó Zsuzsanna

„Itt minden a közösségért van”

Beszélgetés Vönöczky Gáborral, a kaposvári evangélikus énekkar vezetőjével

– *Melyik jött előbb: az éneklés, a zene szeretete, vagy az evangélikus gyülekezethez való tartozás?*

– Tulajdonképpen mind a kettő egyszerre. Szüleim zenetanárok és gyakorló zenészek voltak Pécsen, úgyhogy én születésemről kezdve hallottam zenét, találkoztam vele, és evangélikus gyülekezetben kereszteltek, szüleim is evangélikusok voltak. Apám a pécsi templom orgonáját tervezte és sokat játszott rajta, édesanyám pedig a gyülekezet kórust vezette. Tehát a kettő egyszerre jött.

– *Mikor kezdted el aktívan énekelni, zenélni?*

– Hát, elég későn. Gyerekkoromban tanultam zongorázni és csellózni. De sajnos az akkori zenetanítás nem nevelt gyakorló zenészeket. Otthon viszont körülvevő a zene, talán kicsit túl sok is volt, úgyhogy le is álltam ezzel a dologgal.

– *Mikor jött vissza az életedbe a zene?*

– Azután, hogy megnősültem, és Kaposvárra költöztem. A feleségemet nagyon kapacitálta Zákányi Zsolt, a Vikár Béla Vegyeskar akkori vezetője, hogy menjem énekelni a kórusba. Egyszer csak engedett a hívásnak, majd kis idő múlva engem is magával vitt. Ez 25 évvel ezelőtt történt. Így kerültem be a Vikár Béla kórusba, ahol Zákányi tanár úr egyénisége, munkastílusa nagyon megfogott engem. Karizmatikus ember volt, természetesen rabiátus is. Nagy hatással volt rám a zenéhez és leginkább a kórusénekléshez, a hithez és az emberekhez való viszonyulása. Azt is megmondom őszintén, hogy eleinte elég nehezen találtam a helyemet a kaposvári gyülekezetben. Nekem nagy törést jelentett, hogy eljöttem Pécsről, ahol intenzív zenei élet volt a gyülekezetben. Káldy Zoltán konfirmált és Balikó Zoltán alatt nőtem fel, akik nagyon erős prédikációs egyéniségek voltak. Itt Kaposváron más formáció fogadott – zeneileg is, hiszen a templomban kezdetben még a gyülekezeti énekeket nem kísérte hangszer. Talán az volt az igazi fordulópont, amikor Dubovay Géza bácsi meghívott a presbitériumba. Tulajdonképpen akkor éreztem, hogy a gyülekezet tagja vagyok. Nemcsak egy templomlátogató, hanem része vagyok a gyülekezet életének.

– *Mikor és hogyan alakult meg az evangélikus énekkar?*

– 1997-ben, Szemerei János lelkészsége alatt. Úgy éreztem, hogy a fiatalság itt van valahol, csinálnának valamit, de a hangjuk nem hallatszik. Így egy alkalommal elmentem az ifjúsági órára és elkezdtem velük beszélgetni: nem kellene esetleg énekelni az istentiszteleten? Először egyszólamú énekekkel kezdtünk, aztán kétszólamúakkal folytattuk – és egyre inkább belejöttek. Szépen, lassan épült az énekkar. A kórus először sok lelkes fiatalból állt. Később jöttek közénk mások is, komolyabb, tanult zenészek – ők nagy segítségemre voltak és vannak a mai napig. Jópáran voltak, akik ezen a módon, az énekkaron keresztül csatlakoztak a gyülekezethez. És ez is volt a cél: hogy a fiatalokat kössem valahogyan, hogy legyen értelme annak, hogy ide járnak – ha más nem, akkor az éneklés. Nekem karvezetői képzettségem nincs, amit a Vikár kórusban tanultam Zákányi Zsolttól – többek között kiejtést, dinamikákat –, azt próbáltam értelmezni, átvinni ebbe a kórusba.

– *Miért tartod fontosnak, hogy egy gyülekezetnek legyen énekkara? Mit ad az énekkar egy gyülekezetnek?*

– Az énekkar a gyülekezetnek, reményeim szerint, zenei élményt ad, a gyülekezeti énekeken kívül is. A külső zenére, különösen a szövegére jobban elmélyültebben lehet figyelni. Ezen kívül az énekkarnak gyülekezet építő és mozgató szerepe is lehet. Például a gyülekezeti Luther-túránk eredetileg énekkari kezdeményezésként indult.

– *Fogalmazhatnánk úgy, hogy ez közösségépítő szerepet jelent?*

– Igen, itt minden a közösségért van. Nem egyéni ambíciók irányítanak. Ezért tartom fontosnak azt is, hogy megjelenjünk kórustalálkozókon. Szívesen megyünk vendégszolgálatra az egyházmegye gyülekezeteibe – ha hívnak minket. Ki tudja, lehet, hogy hall minket valaki, akinek van affinitása a zenéhez, és elkezd ő is ezt a fajta munkát a saját gyülekezetében.

Adámi Mária

MEGSZÉPÜLT A ZALAISTVÁNDI TEMPLOM

Ez a szent templom épült
II. József császár
TÜRELMI RENDELETÉNEK engedélyével
az Úrnak 1784-ik esztendejében.
Renováltatott és megnagyobbított 1899-ben.
Építőmester: Morandini Román

Olvasható a templom bejáratánál levő emléktáblán.

További felújítások:

- 1956-ban Építőmester: Rózsási József
- 1983-ban (200 éves) Építész: Kiss Kálmán

2008. augusztusában adtuk be először a pályázatunkat a Magyarországi Evangélikus Egyháznak a templom teljes felújításához. Ezzel párhuzamosan készült a pályázat az örökség megőrzéséhez igénybe vehető támogatására. Emlékszünk még arra nehéz napra, 2009. március 8-ra, amikor a templom felújítása előtti búcsúztatásra jöttünk össze. Ambivalens érzésekkel küzdöttünk. Szemerei János (akkor még esperes) bejelentette a gyülekezetnek, hogy az egyházi támogatást mégsem kapjuk meg, hiszen azt az utolsó pillanatban visszavonták forráshiányra hivatkozva.

Aztán vártunk. 2010. januárjában, pont egy évvel az Impulsus Kft. által megírt pályázat beadása után kaptuk meg a határozatot, hogy 26.638.637 Ft támogatáslehetőségben részesültünk. És a lelkesedés újra feltüzelt bennünket. Bár az első költségvetés is 32-32 millióról szólt, mégis örültünk a lehetőségnek. Közbeszerzési pályázatot írtunk ki, melyet a FŐ-ÉP Kft. nyert meg, így ők láthattak hozzá a templom felújításához. 2010. augusztus elején adtuk át a kulcsokat, és így végérvényesen

megkezdődhetett a tényleges munka, melyet Barattáné Zámbo Ágnes felügyelt.

Először a falak szigetelésére került sor, majd sorban következtek a külső és belső munkálatok. Kívülről (fentről lefelé) a torony új sisakborítást kapott, a falak új vakolatot és színt, a teljes tetőszerkezetet felújítottuk, és új cserepek kaptak a templomhajó. Bent a falak szigetelés utáni savazása után kezdődhetett a vakolás. A templom teljesen új villamoshálózatot kapott és új világítótesteket. A jövőbeli hangosítás szereléséhez is megtörtént a csövezés. Márványra cserélődött az aljzat. Az ajtókat kijavítottuk, illetve egyet kicseréltünk. A kórusra vezető lépcső is cserére szorult. A kórus is új burkolatot kapott.

Ezek az alapmunkálatokon túl azonban sok apró szépités történt az épületben, épületen és környezetében.

Csak a felsorolás szintjén: Luther-rózsza a plafonon, új szószék, új keresztelőkút, az oltár felújítása, mázolás és az oltárlap márványra cserélése, ablakok, padok javítása, mázolás, a bejáratnál lévő emléktáblák cseréje, Kis István sírkövének felújítása, külső térburkolat, a villanyvezetékek föld alá vitele, új, biztonságos bejárat kapu szerelése... És még sok apró látható, vagy nem látható változás.

Aki először lép templomunkba, nem látja a hatalmas változást, ami végbement. A megnövekedett belső terek – a padok számának csökkentésével, az új megvilágítás szemet szúr azoknak, akik itt nőttek fel. Az eddig a hátsó sorokban ülők többen mondták már, hogy mi lesz most, hogy kitétek a padjukat. Nekik szeretném mondani itt is, hogy nem tettük ki, csak előre hoztuk ide, így most már ide előre tudnak ülni. Tegnap este, míg az asszonyok takarítottak, Sanyi bácsi idejött, hiszen ő még nem látta a templomot felújított állapotában. Öröm volt nézni és hallgatni, ahogy gyözködte magát, hogy szép, ennek így kellett lennie, ez a modern, ez így jó lesz.

Kívánom, hogy mindenki otthont találjon e felújított templomba és megteljenek minél többször a templompadok.

A munka befejeződött, és most ezért adunk hálát Istennek és mondunk köszönetet mindenkinek, aki részt vett valamilyen formában a munkákban!

És most, hogy mindenki itt van, beszéljünk a felújítás költségeiről.

Az összes kiadás:	39 076 300 Ft
Bevételek:	
Pályázatból:	26 638 637 Ft
Egyházi támogatás:	3 872 917 Ft
Pályázatból oltárképre:	900 000 Ft
Önkormányzattól:	400 000 Ft
Zalagrár Kft.-től	1 000 000 Ft
Összesen:	32 811 554 Ft
Gyülekezet adományokból és önerőből:	6 264 746 Ft

Köszönetképpen hangozzanak el azok nevei, akik felelősséget vállalva végezték a felújítást.

A gyülekezet építési bizottsága:

1. Bolla Lajos Gusztávné
2. Felföldi László
3. Koczor György (elnök)
4. Molnár Istvánné
5. Péter Imre
6. Petőfi Lászlóné
7. Tóth András

Utószó: 2011. augusztus 15-én a frissen felújított templomba belecsapott a villám. Darabokra törte a riasztót, letépte a vakolatot, tönkretette a harangvezérlést, a kapu motorját, a belső világítást... A kár 700 ezer forint. A munka kezdődik újra! A lendületünk töretlen! A hitünk töretlen! Imádságunk változatlan: Jöjj, újjá teremtő Szentlélek!

Szakértőként felkértük Szilvás Lászlót

A kivitelezők és bonyolítók:

- Tervezők: Süveg Mária és Inkovics László
- Favédelmi szakértő: Müller Imre mérnök
- Statikus tervek: Szecsányi László statikus mérnök
- Külső energiaellátási tervek: Rakos Ferenc
- Kivitelező: FŐ-ÉP Kft. és alvállalkozói; Tornyos Ferenc ügyvezető, Kondákor Krisztián műszaki vezető, Takács László, Tibola László munkavezető
- Pályázatíró és dokumentációért felelős: Impulsus Kft. Vén Tamás ügyvezető
- Közbeszerzési pályázat: Dextella Kft. Molnár Dénes ügyvezető
- Műszaki ellenőr: Barattáné Zámbo Ágnes
- Márványmunkák, köztük a keresztlő kút, és emléktábla: Reneszánsz Kft Horváth Gábor ügyvezető
- Szigetelési munkák: Aquaszig Kft. Varga Attila ügyvezető
- Oltárképet restaurálta: Tordainé Bucsi Ágnes
- Keresztlő kút tetejét a mi elképzeléseink alapján elkészítette: Farkas Ferenc művész-tanár
- Szószéket készítette Szilvás László tervei alapján Kovács Győző asztalosmester
- Oltárterítő: Insula Lutherana Farkas Lászlóné

Az itt felsoroltakon túl természetesen nagyon sokan dolgoztak a templom és környezetének megszépülésén. Köszönöm lelkiismeretes és áldozatkész munkájukat, segítségüket is.

Koczor György lelkész

(Elhangzott 2011. augusztus 7-én a templomszentelési ünnep utáni közgyűlésen)

Gyülekezeti kirándulás 2011. július 8-9.

Surd- Gyékényes- Nemespátró- Nagykanizsa

Mindig izgalommal teli várakozás előzi meg az évről évre megrendezett gyülekezeti kirándulásainkat. Először túl messzinek tűnik az időpont, lassan indul a jelentkezés, azután pedig, néha kicsinek tűnik a 45 fős busz, mert sokan beelkesednek. Így indult a néhány napos út erdélyi testvéreinkhez Tatrangra, ugyanezt tapasztaltuk a Kelet-Magyarországra, Nyíregyháza, Tokaj környékére tervezett kirándulás, s hasonlóképpen indult, a mostani, melyet Sárvár, Nemeskér, Nagycenk, Fertőrákos, Sopron, Kismarton Bécs útvonalon készítettük elő.

Örömteli pillanat volt, amikor fél órával az indulás után, csöndes félmondatok kérdezték, mikor lesz az áhítat?

Három rövid történet adta elcsendesedésünk alapját: Noé intelmei hangzottak el a bárka, ill. a busz utasainak, a másik kettő, az egyszülött Fiú, Jézus által kapott szabadításról, s a legnagyobb ajándékról, az általa kapott örökségről szóltak.

Először Sárváron álltunk meg, Gyarmati István lelkész és felesége vártak minket, a nagyszerűen berendezett gyülekezeti teremben, a sokféle rétegmunkára előkészített udvarban, ahol gyönyörű Pergola és Alpesi Lavella, szőlőlugas alatt, kenyérsütésre, pizza sütésre alkalmas gyülekezeti alkalmakat lehet tartani. Örömmel hallgattuk az amerikaiakkal együtt készült zenei produkcióról, amelyet a sárvári várban adtak elő. Mély nyomokat hagytak bennünk a Sylveszter János bibliafordító és a gályarab prédikátorokról szóló beszámoló. A sárvári vár megtekintése után indultunk tovább Nemeskérre. Sokan nem látták még ezt a lenyűgöző belső terű templomot, ahol mindenütt fával találkozik a tekintet, és különösen megcsodáltuk a faragott szószéket. Alapos történeti visszatekintést hallottunk Pöcze István lelkész úrtól az artikuláris templomról.

Nagycenkre, a Széchenyi emlékhelyre, érkeztünk, ahol az idegenvezető részletes tájékoztatása után, elénekeltük a himnuszt a legnagyobb magyarra emlékezve, és Dömötörffy Józsefné felkötötte a nemzeti szín szalagját, mindannyiunk nevében.

Fertőrákoson izgalmas helyzetre érkeztünk, sokak örömeire, mert éppen akkor tolatott be, az esti színházi előadásra egy kamion, a díszletekkel a nézőtérre a szűk kőfal folyosón. A sikeres művelet után, hallgattuk meg a vezetőt és gyönyörködtünk a hely szépségeiben, és majdnem mindenki vállalta a túrát, a kőfejtő körül, még a 80 évesek is.

Kora délután kezdődhetett a soproni városnézés, Gabnai Sándor esperes úr bámulatos tudásával, ahogy szinte minden házról, minden érdekességet elmondott. A legrészletesebben a soproni evangélikus templom történetét és a gyülekezet mai helyzetét ismerhettük meg. Szórványban élők számára mindig örömteli, olyan városi alkalmakról hallani, amik létszámban, tartalomban és bizonyára minőségben is különböznek a Somogy-Zalában élők, kis létszámú alkalmaitól. Innen a Líceumhoz sétáltunk át, ahol Tölli Balázs igazgató úr várt minket. A gimnázium megtekintése után a nagy értékű és múltat idéző könyvtárat és levéltárat nézhettük meg. Szállásra az átépítés alatt álló kollégiumba ékeztünk, majd a jól megérdemelt vacsorához, mely három bor meg kóstolásával vált teljessé.

Kipihenten indultunk a második napra Kismartonra az Esterházy kastélyba, ahol minden termet fülhallgatón ismerhettünk meg, mivel éppen sokan, soknemzetiségű látogató érkezett egyszerre. Nagy örömünkre szolgált, hogy a gyönyörű díszteremben bele hallgathattunk az esti előadásra próbáló nagyzenekar muzsikájába. Kint pedig alpesi kürtöket megszólaltató, népviseletbe öltözött zenekar játszott, mert fölülről még a tervezettnél is többet kaptunk...

Solymár Mónika lelkész nő várt minket Bécsben, aki az ottani egyetemen dolgozik és a magyar evangélikusok lelkipásztora is. A kánikulai melegben kerestünk felfrissülést a Stephans dóm hús falai között, hogy megismerkedjünk történetével és mai állapotával. Ezután indultunk a Schönbrunn kastély megtekintésére. Élményektől és a melegtől elcsigázva Sopron felé vettük utunkat, ahonnan a vacsora után hazafelé vezetett utunk. Az esti áhítaton 1 Sámuel 7,12 alapján adtunk hálát, Urunk megsegítő kegyelméért.

Smidéliusz Zoltán

GYEREKEK IMÁDSÁGAI

Mottó: „Végül, adj egy csipetnyi humort!”

Tanév kezdetén úgylis sok a feladat, így egy kis mosolykeltőt közlünk a rejtvények helyett!

Kedves Isten! Kérlek, küldj nekem egy pónilovat! Eddig még soha nem kértem semmit, utána nézhetsz!

Kedves Isten! A jelmezbálon ördögnek fogok öltözni, nem baj?

Kedves Isten! Tényleg láthatatlan vagy, vagy ez csak egy trükk?

Kedves Isten! Ilyennek tervezték a zsiráfot, vagy csak véletlenül alakult így?

Kedves Isten! Nekem a „Mi Atyánk” a kedvencem. Egyből megírtad vagy sokat kellett törnöd a fejed? Ha én írok valamit, elsőre soha nem sikerül.

Kedves Isten! Hogyhogy az utóbbi időben nem találtál fel egy új állatot se? Csak a régiek vannak.

Kedves Isten! Kérlek, tegyél még egy ünnepet Karácsony és Húsvét közé!

Kedves Isten! Ha nekem adod Aladdin lámpáját, bármit Neked adok cserébe, amit csak kérsz, kivéve a pénzem és a sakk-készletem.

Kedves Isten! Nagyon nehéz lehet neked mindenkit szeretni a világon. Mi csak négyen vagyunk a családban, és mégse megy.

Kedves Isten! Köszönöm a kistestvért, de én egy kiskutyáért imádkoztam.

Kedves Isten! Azt tanultuk iskolában, hogy Edison csinálta a fényt. De hittanórán azt mondták, hogy Te csináltad. Biztos vagyok benne, hogy ellopta az ötleted.

Kedves Isten! Ha vasárnap figyelsz a templomban, megmutatom az új cipőmet.

Kedves Isten! Nem gondoltam, hogy a narancssárga megy a lilával, amíg kedden nem láttam a naplementét, amit Te készítettél. Klassz volt.

Kedves Isten! Coe atya a barátod, vagy csak üzleti kapcsolatod van?

Kedves Isten! A nyaralás alatt végig esett. Apa nagyon mérges volt, és olyan dolgokat mondott Rólad, amit nem szabad. Remélem, nem fogod bántani. A barátod (nem mondom, meg ki vagyok)

Kedves Isten! A bátyám elmondta, hogy hogyan születünk. Nem hangzik valami jól.

Kedves Isten! Jobb lenne, ha az emberek nem jönnének szét olyan könnyen. Rajtam három öltés van, és kaptam injekciót is.

Kedves Isten! Lehet, hogy Káin és Ábel nem ölte volna meg egymást annyira, ha külön szobájuk lett volna. Nálunk ez működik a bátyámmal.

Kedves Isten! Elmentem egy esküvőre, és csókolóztak a templomban. Ez O.K.?

Előző számunkban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

1. Az egyiptomi fáraó 2Móz 7-10
2. Noé 1Móz 6, 18 – 22
3. Áron 2Móz 32, 1 – 6
4. Lídia Apcsel 16, 11 – 15
5. Akvila és Priszilla Apcsel 18, 1 – 4
6. Abrám 1Móz 12, 1 – 9
7. Magvető Mt 13, 1 – 9
8. Betesdai beteg Jn 5, 1 – 15
9. Augustus Lk 2, 1 – 3
10. A Babel tornyának építői 1Móz 11, 1 – 9
11. Saul 1Sám 9, 1 – 9
12. Dávid 1Sám 20, 1 – 4
13. Gedeon Józ 6, 25 – 32
14. Pál Kol 4, 18
15. Sámson Bír 15, 1 – 17
16. Mária és József Luk 2, 41 – 50
17. Keresztelő János Mt 3, 1 – 12.
18. József 1Móz 41, 53 – 57
19. Naomi Ruth 1, 1 – 5
20. Józsué Józ 2, 1-7
21. Péter Jn 21, 1-14
22. Nehémiás Neh 3, 1 – 28
23. Mózes 2Móz 4, 10 – 13
24. Jákób 1Móz 32, 23 – 33
25. Zákeus Lk 19, 1 – 10
26. Illés 1Kir 18, 20 – 24
27. Jeremiás Jer 20, 7 – 18
28. Jónás Jón 3, 1-10
29. Ahasvérós, a szolgálatában álló ifjak, vagy a királyi megbízottak. Eszt 2, 1 – 4
30. Mária és Márta Jn 11, 1 – 43

Mindenkinek áldott, tartalmas tanévet kívánunk!

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus
Egyházmegeye lapja

MEGJELENIK EGY ÉVBEN NÉGYSZER

Felelős kiadó: **Smidéliusz Zoltán esperes**

Felelős szerkesztő: **Koczor György**

Telefon: **+36 20/824-3444**

Email: **gyorgy.koczor@lutheran.hu**

A szerkesztőség címe:

8932 Zalaistvánd, Arany János tér 2.

Készült az Asperján Nyomdában

Tördelés: **Renzol Dekor Reklámstúdió**

Zalazentgrót

KIK A BOLDGOK?

Országos evangelizáció
Budapest,
Deák téri evangélikus templom

2011. október 8. szombat, 10–16 óra

09:45 Éneklés a nyíregyházi gyülekezet zenekarával

(Lk 6,20–26)

10:00 Evangelizáció
Kik a boldogok? – *Zsarnai Krisztián*

Tanúságtétel
Egy politikus, akit rabul ejtett Isten – *Dr. Molnár Róbert*, Kübekháza polgármestere

11:30 Szekciók, kerekasztal-beszélgetések

Bibliakör – *Dr. Molnár Róbert* (templom)
Gaudiopolis – emlékműsor Sztehló Gábor tiszteletére (szerkesztette és rendezte Németh Gyöngyi)
– *Reményik Sulisínház, Szombathely* (a gimnázium díszterme)
Délvidéki imádságok (gyülekezeti terem) – *Kónya Sándor* versénekes (Csóka),
Domány Zoltán Csengei-díjas, Radnóti-érmes előadóművész (Zenta),
Szemerédi Bernadett előadóművész (Hódegyháza–Budapest),
Banka Gabriella színművész (Csóka–Pécs)
A világ evangelizálása Billy Grahammel – *Tex Reardon*, USA (alagsori tornaterem)
Boldogok közössége-e az egyház? – *Szemeréi János* püspök (tornaterem)
Bibliakör – *Zsarnai Krisztián* (templom sekrestyéje)
Evangélikus Országos Vakmisszió – *Hack János, Bánki-Horváth György* (gyülekezeti kisterem)
Jelenti magát Jézus – keresztyén népdalok *Joób Emese* előadásában (gimnázium, 12-es tanterem)

12:45 Ebédszünet (az egyház szerény vendéglátást biztosít)

14:00 Tanúságtétel
Taníts meg minket, Jézus! – *Sasvári Sándor* Prima-díjas színművész

15:00 Evangelizáció (úrvacsorával)
Kik a boldogok? – *Szemeréi János*

Az alkalomra mindenkit szeretettel vár a Magyarországi Evangélikus Egyház Missziói Bizottsága.